

SOKOL AMERICKÝ

Úřední list Národní Jednoty Sokolské v Sp. St.

Ročník IV.

Chicago, dne 18. dubna, 1882.

Číslo 5

Peřádá Jindř. Hájek vydává Výkonný Výbor.

Vychází vždy 15. každého měsíce.—RUKOPISY pro „Sokola Amerického“ určené zasílají se nejdříve do 10., delší do 8. každého měsíce na jednatele Výkonného Výboru.—Předplatné: pro údy N. J. S. 36c., pro neúdy 60c. roč. — Do Evropy 1 zl. 50 kr.

První Čech v Americe.

Příspěvek k dějinám Čechů v Americe; podává František Bartošek.

Poctěno cenou Výk. Výb. Nár. Jed. Sok.

(Dokončení.)

Příkladu jeho následovali i jiní velcí majitelové půdy. Bez odporu město a stát New Yorku bylo nejprvnější baštou „loyalistů“ a čítalo těchto více nežli kterákoliv provincie v Americe. Tím nechci říci že by kolonie New York neučinila pranic pro věc svobody, ani na branném mužstvu ani na penězích, to ale pravím, že mnohou vlastenci zabránila přidati se ku straně, k níž rozumem i srdcem se přiznával.

Malinký Massachusetts postavil v letech 1775—83 do pole 67.907, kdežto rozlehlý a lidnatý New York, Empire State, pouze 17.781 m. N. Hampshire, ačkoliv byl v tu dobu ještě pustinou, postavil do boje 12.496 mužů, tedy tři čtvrtiny toho co stát New York. Když ale po válce platily se dluhy touto způsobené, tu připadlo dle lidnatosti na New York, 2,074.000, kdežto Massachusetts pouze \$1,248.000.

Proč rod Filipů, nejbohatší a nejvznesenější v celé kolonii, jichž panství dle odhadu Sabiny zaujímaly 400 čtverečních mil (Fredericksburgh 240 a Philippsburgh 140 čtver. mil) přidržel se strany královny, je na bilední.*

Ne bez příčiny obával se, že změnou vlády pozbyde svého výsadního postavení, které bylo zajisté velmi příjemné.

O'Callaghan ve svých dějinách státu New Yorku píše: „Jonge Heer (zkráceně Iunker) co člen výhradní třídy patronů**“ požíval všechny výsady feudální šlechty, jako právo stavěti kostely, předsedati soudu, vykonávati spravedlnost, rozhodovati občan-

ské pře, ukládati pokuty, vyřknouti první rozsudek, pak výhradní právo k honění zvěře, lovení ryb a chytání ptactva.“ Tyto výsady ve spojení s nesmírným na tu dobu bohatstvím a pokrevním příbuzenstvím s nejpřednějšími rodinami jako Van Cortlandtu, Morrisů, Brackhollesů, Frenchů a Robinsonů povznesli rodinu Filipů na nejvyšší stupeň.

Tím více lítovati je, že Filipové američtí zapoměli na své české předky, kteří vše, výsady i majetek, obětovali pro svobodu národa. Anebo snad právě proto, že nešťastné následky tehdejšího jich smýšlení a

* Za času revoluce byli dle Sabiny největší majitelové pozemků: Penn, Fairfax, Johnson, Filip a Peperells. Penn z Pennsylvanie vlastnil většinu státu jméni jeho bylo odhadnuto na 10 milionů liber sterlingů. Fairfax z Virginie vlastnil 5.282 000 akrů půdy. Peperells nazýval svým téměř celý stát Maine, Filip vlastnil 256.000 akrů v kraji nejlidnatějším. Johnson, baronet, vlastnil rolnickou krajinu v New Yorku na řece Mohawk. Byl velmi bohat a uměl zacházet výborně s Indiány na něž měl veliký vliv, poněvadž znal dobře i špatné stránky jejich a dovedl jim vyhověti. Ve válce proti Francii zorganizoval z Indiánů sbor 1000 mužů.

Vypravuje se o něm hezká historka jakým způsobem uměl rozmnožovati pozemské stáky své. Jednou dostal z Anglie krásný oblek pokrytý dle tehdeší módy krajkami. Náčelník Indiánů kmene Mohawk, Hendrick, přišel k Johnsonovi návštěvou a tu spatřil krásný oblek. Zalíbil se mu tak velice, že už druhý den přišel zase a s vážnou tváří vypravoval, že se mu minulé noci zdálo, že Sir William Johnson daroval mu také takový oblek s krajkami. Jelikož Johnson nemohl nerozuměti t. kovému pokynuti kůlem z plotu, daroval mu podobný starší oblek a Indián pln blaženosti odešel. Krátkozraký! Jak málo znal Sira Willama. Netrvalo to dlouho a tu navštívil tento náčelník v jeho wigwamu a sdělil mu, kterak se mu zdálo, že Hendrick daroval mu krájinu několik tisíc akrů zaujímající a při tom u kázal v které straně. Indián poroučel a pln utajeného hněvu pravil: The land is yours, but now, Sir William, I never dream with you again, you dream to hard for me. (Půda jest vaše, ale nyní pane William, nechci už s vámi společně spáti, neb vaše sny mi přijdou tuze draho.)

** Slovo patron odvozeno z latinského patronus a znamenalo tolik co francouzské slovo Seigneur a české Pán.

jednání příliš dobře v paměti udrželi jednali opatrněji, přidrževše se strany královny na ten čas mnohem mocnější, o níž tedy mohli doufati, že zvítězí. Kdož to může vědět?

Proto tím bolestněji dotýká se mne nešťastný osud jejich, který je pronásledoval. Pro zájmy národa zbavení byli svých statků a vyhnáni do ciziny — pro zájmy krále pozbyli v Americe majetku, propadli kletbě národa a musili přehnouti do ciziny. Jaká to vrtkavost osudu.

Když rodina Filipů aby ušla zajetí odstěhovala se do New Yorku od Angličanů ještě obsazeného, vedl správu rodinného jmění major domus Williams, který úřad ten zastával až do r. 1779 kdy vše bylo od amer. úřadů zabaveno. Zámek Manor Hall v Younkers zakoupil pak s 320 akry půdy Lemuel Wells, v držení jehož rodu se dosud nalézá. Druhý zámek ve Sleepy Hollow koupil se 1600 akry půdy Gerard Beekman.

Závěreční kapitola.

Poslední pán na Philipsburghu a Fridericksburghu, pluk. Bedřich Filip uchýlil se po pádu Nového Yorku do Anglie a usadil se v Chesteru. Byl přijat s velikou poctou. Anglická vláda snažila se všemožně odměnit se mu za jeho věrné služby jí prokazané a ty veliké oběti jí přinešené. Především udělila mu titul barona a jmenovala ho členem panské sněmovny. Potomci jeho spříznivše se s anglickou aristokracií zaujímají doposud přední místo.

Plukovník Filip zemřel po krátké nemoci r. 1785 a postaven mu byl nádherný pomník. Věrný sluha jeho, černoch Angevine, který pána svého v štěstí i neštěstí co stín následoval, přežil ho pouze o jeden rok. Syn Angevinův, Karel, přijal z vděčnosti k dobrodinci svého otce jméno Filip (Philipse) a byl po 45 roků kostelníkem u kostela sv. Jana Křtitele v Younkers, kterýžto kostel, nejpěknější v celém kraji založen byl od Bedřicha Filipa (III.)

Plukovník Bedřich Filip měl čtyry syny: Bedřicha, Karla, Filipa a Jana, pak čtyry dcery: Zuzanu, Sáru, Alžbětu a Karlotu.

Nejstarší syn *Bedřich* stal se zakladatelem anglické linie. Oženil se s baronkou Griffithovou z Rhentu a měl syna *Bedřicha Karla*, který zase pojal za manželku sleč. Palliserovu s níž měl syna *Bedřicha* (narozen roku 1829) a *Edwina Williama* (nar. 1830).

Druhý syn plukovníka Bedřicha Filipa, *Karel*, utonul při plavbě přes záliv fuldský, třetí syn *Filip* zemřel bezdětný a čtvrtý syn *Jan* padl co důstojník ve slavné námořní bitvě u Trafalgaru.

Z dcer provdala se *Zuzana* za hraběte Strangforda, *Sára* za Sira Mungo Noblea a *Charlotta* za kapitána Webbra.

Mladší bratr plukovníka Bedřicha Filipa, *Filip Filip*, majitel Philipstownu a patentu Highland narodil se r. 1724. Oženil se s Marketou Marstonovou a do politiky se pranic nemíchal. Zemřel roku 1768, tedy nedlouho před vypuknutím revoluce. Měl syna *Adolfa*, který zemřel r. 1785 bez potomků, *Bedřicha*, který zdědil po svém otci v škerý majetek, před zabavením ušetřený a Nathaniela.

Bedřich zrovna tak jako strýc jeho plukovník přidržel se ve válce amerických osad za neodvislost k Anglii a vstoupil později do její služby. Zemřel roku 1829 co setník. První jeho manželka byla Marie Marstonova (pravnučka Evy Filipovy provdané za Jakuba Van Cortlandt) a druhá, Marie,* neteř hraběte Gage-a. Z prvního manželství narodila se jediná dcera Marie, která převzala Americké dědictví ve Philipstownu, kraj Putnam a provdala se za Samuela Gaverneura. Měli syna Bedřicha, který aby udržel jméno svých předků, přijal zase jméno Filip. Žil ještě v roce 1848, jak naznačuje spisovatel Bolton v předmluvě ke spisu „History of Westchester County“ kde vzdává díky Bedřichu Filipovi Esq. za laskavé dovolení nahlédnouti do jeho rodinného archivu.

To jest poslední americký člen z rodiny Filipů o němž mám vědomost.

* V kostele zvaném Christ Church v Tarrytownu nalézá se na severní straně choru aramorová deska s nápisem:

In memory of

MARIA PHILIPSE,

(Relict of Frederick Philipse)

OF PHILIPSTOWN,

Putnam County

who departed this

life the 13th day of

November A D 1839

aged 68 years

Her remain rest within the walls

of the Tower of this Church.

The memory of the jurst

is blessed.

Dáma tato, jejíž pozůstatky tělesné odpočívají ve věži kostela byla paní Marie Philipsova, neteř hraběte Gage-a a babička Bedřicha Filipa ještě r. 1848 žijícího.

Dodatek.

Dějepisec Sabine ve svém spise „Biographical Sketches of American Loyalists“ píše: Část Filipových statků vlastnil plukovník Roger Morris co zástupce své ženy Marie. Statky ty byly zabaveny a aby celé jmění rodiny Filipů zahrnuto bylo do konfiskačního ediktu, vztahoval se rozsudek soudu i na paní Morrisovou. *Má se všeobecně za to, že dáma tato, pak sestry její Zuzana (provdaná Robinsonová) a Marketa (provdaná Ingallová) byly ty jediné ženštiny, které po velké revoluci za neodvislost Ameriky souzeny a odsouzeny byly pro zemězrádu.* Chvalitebnou zmínku nesmím opomenouti, že zákon konfiskační nevztahoval se na děti paní Morrisové. Zabavený majetek této odhadnut byl od anglické vlády na 20.000 lib. ster. (§100.000) a dle zavedeného pravidla při odškodňování amerických poddaných (loyalistů) za jich věrnost a oddanost ke koruně přiřknuta byla pluk. Morrisovi náhrada 12.605 lib. ster. (§63.000) z kteréž sumy vyplácel se dětem jeho pravidelný roční důchod.

Roku 1809 nejstarší syn jeho Henry Gage Morris, kapitán anglického loďstva válečného, ucházel se ve jménu svém a dvou svých sester u americké vlády o navrácení statků zabavených jeho rodičům a postoupil domělý svůj podíl známému novyorskému boháči *Johnu Jakubu Astorovi* za náhradu 20.000 lib. ster. O dvacet roků později uzavřel Astor dohodnutí se státem New Yorkem a zřikal se svých zakoupených nároků za slušnou sumičku \$500.000. Vláda státu New Yorku si ale vymínila,

že Astor musí si během jisté doby zaoprátni jistinu, důkazy že rodina Morrisů, otec i matka, děti i jejich rodičové zřikají se všech nároků na navrácení zabavených statků. Mimo to musel si Astor vymoci rozhodnutí zdejšího nejvyššího soudu, prohlášující bezzávadnost jeho nároků. Astor dostal v ustanovené době všem těmto podmínkám a veliký počet farmerů, kteří přišli k zabavené půdě tím, že ji koupili ve veřejném prodeji od vládních komisařů, byl tak definitivně upevněn ve své držebnosti.

Plukovník *Roger Morris* zemřel r. 1792 v Anglii ve stáří 67 roků, manželka jeho *Marie* zemřela co 96letá stařena r. 1825. Tělesné pozůstatky její odpočívají na hřbitově arcibiskupského kostela u brány Spasiatele (Savior's Gate) v Yorku. Svrchu zmíněný její syn *Henry Gage Morris* postavil jí nádherný pomník.

V pozdějších letech vyplatila anglická vláda potomkům *Marie Morrisové*, rozené *Filipové*, dodatečně co náhradu 17.000 lib. ster. (§85.000). Po ní zbyly děti: Zmíněný už kapitán *Henry Gage*, pak druhorozený syn *Amherst*, pojmenovaný po svém kmotru lordu *Amherstovi*, taktéž kapitán válečné loďe. Oba bratři i bratranec jejich *Jan* (který padl) bojovali ve slavné námořní bitvě u Trafalgaru. Dále dvě dcery: *Johanka*, provdaná za *Thom. Hinkse*, plukovníka u dragonů a druhá jejíž jméno a osud neznám. Kapitánu *Amherstovi* postavila vláda v *Baildonu* skvostný pomník.

K o n e c.

Z hospodářství a domácnosti.

(Svornost.)

Dýchejme dobře! Hlavní pravidlo zní: Dýchejme vždy nosem a ne ústy! A proto malým dětem, když usnuly, přimačkávejme k sobě pysky, ať se také naučí nosem dýchat. Plicy mají asi 600 milionů buněk. Čím více buněk se roztahuje a stahuje, tím lepší dýchání. Líp to již jde při chůzi nebo leže. Člověk mnoho sedící dýchá jen na tři čtvrtě neb jen na polovičku; ostatní buňky jsou nečinné a tím se tvoří málo. Novorozeně, když počne křičeti, dobře dýchá a proto ať si křičí. Lidé pracující mají úplné dýchání po celý věk nebo při práci plic namáhají. Úplné dýchání lze rozštěpiti v dýchání břišní (při sedění) v dýchání lopatkové a žeberní. Nejdůležitější je dýchání lopatkové, nebo provětrává vršky plic, které u suchotinářů jsou vždy napřed zachváceny; pakli-

že se častěji v dýchání tom necvičíme, tož usadí se ve vršku buněk plicních hlen, prach a j. nečistota a to je na plice jed. Na vršky plic tlačí celé spojení kostí, jenž z lopatky a rukou se skládá a dýchání překáží; dejme ruce nahoru a ucítíme, že lehce dýcháme a tato gymnastika měla by se častěji zejména u lidí úzkoprších opakovati. Totéž lehké dýchání lopatkové cítíme, když rukama do slabin se opřeme, což obyčejně při běhu užíváme, abychom snáze dýchali. Rady: nekloňme se při sedění silně ku předu a neopírejme se ramenem o stůl. Beze škody snese člověk dýchání na dvě třetiny, když aspoň hodinu se projde; dobře je do kopce jíti, an se vršky plic dobře provětrávají. Tolikéž doma můžeme „na chvíli úplné dýchati,“ když si okno otevřeme a přeloženýma rukama přes hlavu dýcháme. Nekladme dětem šátky křížem přes prsa aniž zavazujeme pak v zádech, nebo tu uvázaly se vršky plic takřka na řetěz.

DOPISY.

Braidwood, dne 16. března 1882.

Sokole jednateli!

Jelikož žádný od sboru Česko-Amerického Sokola v Braidwood nepíše o sboru našem chápá se pera sám, bych trochu se rozepsal o pokroku jeho.

Jak známo jest to sbor nejmladší v N. J. S., byv založen na počátku prosince 1881 a přijat ve svazek sbratřených Jednot v Soustátí. Přijetí to slavil dne 30. prosince 1881.

Slor onen pokračuje rázně ku předu a čítá nyní asi 30 údů. Dne 20. února pořádal zábavu, která se vzdor nepříznivému počasí (pršelo a snih padal jak o závod) nad očekávání dobře zdařila. Obecenstva dostavilo se do síně dosti; při zábavě provedli sokolové pochody a prostocvik, libivší se obecenstvu nad míru, neb byli dle Tyršova základního tělocviků dobře provedeny. Zábava trvala do bílého rána a obecenstvo nemohlo se rozjařením od sebe ani rozloučiti. Dle sečtení jest čistý výtěžek této zábavy \$62,54.

Těž vám musím sdělit, že se zde zakládá veřejná knihovna Řádem Ladimír Klácel č. 33. Č. S. P. S., jenž na ní povolil \$75,00. Knihy budou objednány přímo z Čech. Tím poskytnete se Sokolům našim dosti příležitosti vzdělávat se vedle tělocviků i duševně, nepoloží-li to za hlavu. Neb velká většina našeho obecenstva zásedne raději do ho tince ku sklenici piva a baví se kartami a pak když je i to již omrzí, hádají se o práci, jako: kdo více uhlí vynese atd. a přihází se, že si hádači dávají *dobrá jména*. — To pak jest dobré vzdělání? A to patří též některým Sokolům.

Se sokolským Na zdar! Jos. Mandl,
úřd Plzeňského Sokola.

Slané, dne 12. února 1882.

Čtené redakci Amerického Sokola v Chicago.

Zasíláme v příloze 1.20 kr. r. č. co předplatné na ct. váš list a žádáme vás, by jste si neobtěžovali nám dosud dvě vyšlá čísla zaslati.

Z výboru T, J Sokol v Slaném.

Na zdar V. Hampeis, t. č. jednate'.

Chicago, dne 28. března 1882.

Jsem poukázán uveřejnění usnešení Těl. Jedn. Sokol se dne 16. b. m. V řádné schůzi toho dne obdývané uzavřeno:

Zápisník jest povinen poděkovati jmenem sboru soudečím přeborného cvičení v Detroit obdývaného za jednání, jež Sokolstvo vůbec uráží!

Jak přehlední tabulka přeborného cvičení v Detroit dokazuje, obdrželi přeborníci bodů úhrnem:

Patera 197 a dvě pětiny.

Kreml 190 a tři pětiny.

Brodil 174 a dvě pětiny. Atd.

Body školní:

Patera 285.

Kreml 277.

Pavlík 273.

Brodil pouze 252.

A přec jest přeborník Brodil předstrčen Kremlovi! T. J. Sokol v Chicago se táže oněch sokolů soudečů jak to možné? Jakým právem se tak mohlo státí?

Zároveň jest mi oznámiti všemu sbratřenému sokolstvu, že T. J. Sokol podá svůj protest příštímu jednacímu sjezdu proti tak bezohlednému jednání přeborného sjezdu.

Jmenem T. J. S. s sokolským Na zdar!

Jindřich Hájek, záp. taj.

Na mnohostranné dotazy ohledně předlohy na změně stanov, podávám tu samou v původním znění.

Chicago dne 23. října 1881.

Čtenému sboru „Tělocvičná Jed. Sokol.“ v místě.

Čtení Sokolové!

Ve schůzi dne 5. října 1881 obdývané při sboru „Česko-Amer. Sokola“ uzavřeno bylo by sbor „Česko-Amer. Sokol“ požádal veškeré jednotlivé sbory Sokolské, by společně bylo zakročeno proti „Výkonnému Výboru Národní Jednoty Sokolské“ pro zanedbávání povinností od téhož samého. Pohnůtkou toho jest, že sbor náš několik stížných dopisů od ostatních čtených sborů obdržel, které též ty samé stížnosti obsahovaly. Protož obrací se sbor „Česko Amer. Sokol“ na čtený sbor Váš by laskavě sdílel smýšlení naše a podal nám zprávu zdalíž souhlasí s opravami, které sbor náš za dobré a všem sborům užitečné uznal. Ty jsou následující:

1. By časopis „Sokol Americký“ zaslán byl na všechny jednotlivé sbory v pravý čas a né jak dosud se dělo.

2. By oznamování úmrtních poplatků se dělo v soukromných dopisech, kdežto byly dosud oznamovány v „Sokolu Americkém“, což při nepořádném vydávání téhož časopisu činilo nepřijemné plotky, čemuž se může předejít když Výkonný Výbor na každý jednotlivý sbor zvlášť dopíše.

3. By oprávněn byl každý jednotlivý sbor své poslance z Výkonného Výboru Nár. Jednoty Sokolské odvolati kterýkoliv čas za dobré uzná, když totiž tito svým povinnostem nedostojí a na jich místa jiné údy zvoliti. Tento poslední článek zvláštně poukazuje na výhody velmi důležité pro každý jednotlivý sbor neboť si může každý jednotlivý sborsvé vyslance z „Výkonného Vý-

boru odvolati když svým povinností nedostojí jako se stalo při sboru našem, že vyslanci naší neplnili svou povinnost. Sbor zaslal stížnost na „Výkonný Výbor“ a zároveň sobě zvolil vyslance jiné; poukázáno mu se strany „Výk. Výboru“ na oddělení první článku 9 stanov „Národní Jed. Sokolské, že úředníci a výborové jsou zvoleni na jeden rok protož že nemůže je sbor odvolati kromě když podá žádost na změnu výše zmíněného článku k čemuž právo má dle článku 73. oddělení

2 stanov „Nár. Jed. Sokolské.“ Protož ctění Sokolové doufáme že uznáte naše požadavky za spravedlivé a svého souhlasu nám neodepřete, by společně jsme vymohly co pro nás všechny užitečné a prospěšné jest.

Se Sokolským pozdravem

Na Zdar!

Jmenem Sboru „Česko Amer. Sokola“

Theodor Vavřínek záp. taj.

Veřejné cvičení žáků reálného gymnasia malostranského v Praze.

V neděli dne 5. února t. r. o 6. hod. večerní odbyvalo se veřejné cvičení žáků gymnasia malostranského, kteréž, podobně jako roku předešlého, velice pěkně se vydařilo. Výkony žáků nejen že uspokojovaly znalce i laika, ony v mnohém ohledu i překvapovaly. Celé cvičení rozvrženo bylo na dva oddíly. První oddělení započalo reji, která provedena byla ode všech žáků tělocviku sesúčastnivších (v počtu asi 100) a řízena byla učitelem panem Holasem. Skládala se z několika pěkných obrazů, jednak přímočarých, jednak křivočarých. Vždy jakmile obrazec vytvořen byl, položili na povl žáci ruce na ramena popředníků a přešli v klek. Tím docílno pěkného dojmu, jelikož obecenstvo po stranách tělocvičny sedící nabylo vždy přehledu každého obrazce. Provedení reje bylo precísne a zasluhuje vší chvály.

Dle programu nastalo po reji cvičení družstev na náradích. V prvním oddělení cvičili pouze žáci druhé a třetí třídy, kdežto žáci třídy čtvrté a páté na čas odstoupili. Cvičilo se na hrázdě, na koze na dél, šplhání a skoku do hloubky. Úřad cvičitelský s velikou svědomitostí vykonávali pokročilejší žáci. Oddělení sestávající ze žáků nejmenších konalo na hrázdě podmety přes motouz. Četa druhá cvičila na koze mety roznožmo. V třetí četě šplhali hoši na tyči, pak na provaze s přírazem i bez přírazu. Cvičení prováděna celkem velmi úhledně i zaslouží výkony tyto tím větší pochvaly, jelikož provedeny byly od žáků tříd nejnižších, tedy od žáků nejmladších.

Když cvičení těchto 4 čet byla skončena, rozsedli se žáci a vystoupili cvičitelé nižšího oddělení. Bylo s podivením jak pěkně, lehce a svižně tyto mladí hoši na koni na šíř s madly cvičili. Výkony samy byly ovšem, jak věcí přiměřeno jest, ponejví jednoduché, za to však ale bezúhonně provedené. Zvláště pěkně vykonány: odbočka, roznožka, přemet, skrčka, skrčka s obratem a j. v.

Na konec provedli hoši skupinu, která z pohybů úplných sestavená, velmi příjemný a lahodný obraz poskytl.

Na to následovalo cvičení cvičitelů oddělení vyššího na koni na dél bez madel. Dospělejší tyto hoši bujaře a statně vyvedli řadu cvičení poměrně

již těžších velmi úhledně. Cvičeno metám roznožmo přednožmo a skrčmo. Mnohá cvičení zejména ku konci byla již dosti těžká, jako: veleskok roznožmo s dochmatem i bez dochmatu, dále s dochmatem na zála cvičence na koni sedícího, veleskok roznožmo pozpátku, výskok do stoje na hřbet a přemet, vepřemet, stoj o rameni, stoj o hlavě, jakož i chod o rukou přes koně.

Oddíl druhý započat cvičeními prostnými, ku kterýmž všichni žáci opět nastoupili. Podobně jako reji, byla i cvičení prostná velice šťastně a přiměřeně učitelem p. Holasem navržena. Jednotlivé pohyby prováděny byly s takovou úsečností a rázností, že každého překvapovala.

Že i tato cvičení společná, ač dosti složitá, přece znamenitě provedena byla, jest k nemalé zásluze učitelé p. Holasovi, kterýž patrnou péli a péci na vyučování mu svěřeně vynacládá

Po prostných cvičeních nastoupila 2 pokročilejší družstva ku cvičení na náradích, a na koni na šíř s madlb. na koze na šíř a na koze na šíř a na šik mém žebříku. Tu opět mladí cvičitelové sami cvičení okazovali a pomoc dávali. Na koni probírány mety skrčmo, na koze, která vždy výš a výš se stavila, mety roznožmo; na žebříku ručkovali žáci po žerdích a příčkách střídnoručně i souručně.

Nejzajímavější část programu nastala, když cvičili cvičitelé vyššího oddělení na hrázdě. Smělým výkonům těchto hochů byl by se zajisté ne jeden bratr Sokol obdivoval. Co příklad některých cvičení stůjtež zde:

Váha vzađu a výmyk zadem; přemýk zadem s obratem do podporu; vzepření tahem souruč; přemýk vzepření vzklopmo; toč závitem; vzepření vzklopmo pod chmatem a toč roznožmo na před; velkotoč jak napřed tak i na zad; přemýk předem a přemýk zadem; vzepření vzklopmo a odbočka; vzepření vzklopmo a skrčka a j.

Zajímavé toto cvičení veřejné zakončeno skupinou na hrázdě, kteráž jak celá řada jiných výkonů hlubokým potleskem obecenstva doprovázena byla.

Učitel p. Holas může být s výsledkem veřejného vystoupení svých žáků nanejvýš spokojen. Bylo viděti, že všichni, jakkoliv nejpřísnější pořádek udržují, přece s velikou radostí a se skutečným zá-

palem cvičí, podávající takto důkaz, že tělocvik stal se jim věcí nanejvýš milou a vzácnou. Všichni, jak rodiče, tak přátelé mládeže, kdož přítomni byli seznali, že žáci rozumně vedeni jsou, značných pokroků v tělocviku na škole své se dodělali,

žeť o všestranný vývoj těla, o sesílení a utužení jeho dokonale péče tam se vede až malostranské realné gymnasium i v tomto ohledu k ústavům vzorným náleží.

J. K.

Protokol z řádné schůze Výk. Výboru N. J. S. ze dne 7. dubna 1882.

Schůzi zahájil sok. předseda J. B. Bělohradský za přítomnosti všech údů.

Protokol z řádné schůze od 3ho března čten a přijat.

Zpráva výboru přehlízejícího účty z posledního přeborného cvičení, jenž vylučuje z téhož položky, co V. V. nenáležící, zní: Dříví na ostrov na nálevní stoly a náčiní \$17—68 c. odmítá \$8—78 c, ze síně při divadle \$10. Kůžele \$4, zástěry \$4—34 c. tedy srážka z účtu celkem \$27—9 c. Soudcové přeborného cvičení jsou oprávněni (totiž místní co posud nevyplacení), sokol J. Krejčí a A. Podr, ku náhradě \$3 denně za 3 dni \$9.00 každý; Jednateli uloženo oznámit: Zpráva výboru ohledně nákladu brožurky „První Čech“ přijata a výbor propuštěn. Zpráva téhož výboru v záležitosti orgánu „Sokol Americký“ taktéž.

Záležitost lékařského vysvědčení a změny stanov, semináře, placení společného cvičitele pro všechny zdejší Jednoty odložena až budou zprávy došlé plnější. —

Jednatel má napomenout sok. tajemníky, by v jich dopisech vyjadřovali se stručně sice avšak určitě a jasně.

Dopisy sok Františka Bartušky přijaty a přání jeho vyhověno. Jednatel vystaví mu poukázku na \$25. co honorář za spis jeho „První Čech“ v „Sokolu Americkém“ vydávaný, v pádu že by se Výk. Výb. odhodlal vydati dílo to v brožurce doplatí se na obnos \$40. Na dopis cvičitelského sboru v New Yorku má jednatel odpověditi že možností našich místních Jednot by bylo získati prostředky k vyslání 1 neb 2 vyslanců k slavnosti a cvičení „Sokola Pražského“ a položití otázku zdaž by New York mohl a chtěl učiniti to samé a žádati o brzkou odpověď. V. V. necítí se býti kompetentním ustanoviti něco co vázalo by Jednoty všechny k povinnostem finančním. Čas také již ani nestačí. V pádu uskutečnění myšlenky té byly by členové, jenž by se vyslati mohly ohlášeny V. V. N. J. S. slavnostnímu Výb. v Praze, na základě předpisu téhož výb. v Praze co vyslanci N. S. J. S. v Soustátí Sev. americkém.

Sokol Josef Šabatka složil svůj slib co zástupce N. J. S. Zprávy čtvrtletní za první čtvrtletí 1882.

Příjem.

Těl. Jed. Sokol v Chicago	\$12,09c
„ „ „ Náčelníka	
Sok. Jed. Blesk Balt.	13,70
„ „ „ Náčelníka	
Česko-Am. Sokol v Chicago chybná vrácena.	
Česko-Am. Sokol v Braidwood Ills.	6,50
„ „ „ Náčelníka	
Předplatné na Sokol Americký na jeden rok od T. J. Sokol v Slaném v Čechách zl.1,20k. či 50c	
Celkem	\$32,74c.

Vydej.

Panu Aug. Geringrovi za tisk dvou čísel Sokola Amerického	\$30,00
za balení dvou čísel Sokola	1,00
za lepenky a za za obalení 2 fotografií vyslanců na sjezdu Cleveland pro Braidwood a Omaha Neb.	70c.
Jednatelův účet za poštovné	3,50
za skládání starých čísel Sokola a urovnání Archivu dva a půl dne práce	2,00
Aug. Volenský expedice 1 číslo S. A.	2,00
Jos. Kostner práce stolařská na skříni pro Archiv	1,50
Honorář za spis páně Bartoškův	25,00
	65,70

Jednatel splnomocněn vícero záležitosti, v obor jeho působnosti spadajících sám vyříditi. Po té schůze skončena.

Karel Svoboda t. č. taj.

Z BALTIMORE.

Črty z našeho sokolského života.

„Po sokolsky!“ jest heslem všudy slyšeným v Baltimore — u nás. „Po sokolsky“ slyšíme at již na ulici neb ve světnici, u biliardu neb bakatelu; ano i naši ct. herci hrají po sokolsky! Jest to také jakýsi druh filosofie — řekněme sokolské! Po sokolsky, s pevnou vůlí, příčinnivostí a sebezapřením některých našich pravých sokolů pomohli jsme si ku krásné knihovně. Tím šíříme zase jen filosofii, „vědu věd.“ A přece máme zase sokoly (?) kteří

„vědy věd“ a umění jsou záhubny člověčenstvu! Ale my, kteří milujem se zase jen po sokolsky, přec pracovatí budem pro umění — pro filosofii. Náš běžící rok jest opravdu bohat na sokolskou filosofii. Pomysleme jen. Sotva jsme to přivedli s naší milou knihovnou do pořádku žádoucího, již zase začínáme se stavbou síně — a to sokolské. Na začátku března podán první návrh — jestli se jen vůbec má mluvit o projektované stavbě, — v polovici března jednání otevřeno. Z 43 přítomných hlasů 42 prohlásilo se pro stavbu. Uzavřeno založení stavitelský spolek výhradně pro vystavění síně určený (na způsob výpomocných spolků). A nyní již jsou stanovy mezi obecnstvem a členy našimi. Na sň se již platí. Po dva poslední pátky přihlásilo se 86 podílů (po 25 centech) platit týdně až do vystavění a zaplacení síně. Za ty dva týdny sešlo se hezkých pár dollarů. Příčiněním „po sokolsky“ doufáme již v roce sň si zbudovati. Arciť musí se ještě ostatní až dosud se vzdalující sokolové přičinít, by se brzy přihlásili, aby to bylo dílo společné. Ze nám ostatní baltimorské spolky budou nápomocní, to zase jen doufáme po sokolsku!

Ještě něco. Letos slaví Jednota naše své desíti-

leté narozeniny. Slavnost tu chce zase jen po sokolsku odbývat. Nejkrásnější a romantický sad Walkers Pavillon jest objednan na den 29. května. Kdo místo to neviděl, nemůže si učiniti pojem o rozkošné krajině té. Walkers Pavillon jest poloostrov ležící v zátocě Chesapeak (Curtis Creek). Ověnčen pásmem po břehu se rozkládajícího stro- mořadí jest vskutku krásný. Jest zde výtečné místo pro výkony sokolské, taneční sň, úhledné budky na samém břehu a odtud vyhlídka na celý záliv.

Jeden z nejlepších parníků výletních „Chester“ dovážeti bude účastníky po celý den do tohoto ráje. Hudba jest v rukou výtečného hudebníka p. Vác. Kučery. A co více mám říci? Než aby se naše sesterské jednoty na západě i na severu přišli na nás podívat, jak se „po sokolsku“ bavít budeme.

Ano „po sokolsku!“

Váš

V. J. ŠIMEK.

Douška: Toť můj první dopis za tvého vedení listu, sok. Hájku; jsi-li spokojen, budu pokračovat „po sokolsku!“

Poznamenání jednatelce: Bude vždy vítáno, jen tak dále!

H L Í D K A .

§ Jednoty, jež mní své zástupce k jubilejní slavnosti do Prahy vyslat, vyplňte hned v přihlášce tyto otázky:

Sídlo jednoty:	
Kolik účastníků v stejnokroji sokolském se dostaví a průvodu se účastní:	
Kolik členů v obleku cvičebním (bílý trikot a režné spodky) reje cvičení prostných se účastní:	
Kolik družstev účastní se cvičení náradového:	
Jaká náčiní každé družstvo si přeje:	
Kolik členů sboru cvičitelského účastní se cvičení cvičitelského:	
Kolik členů ubytování si přeje:	

§ Pohřbu zvěčnělého profesora L. Kláccla v Belle Plaine Iowa, 21. března 1882 účastnili se též Sokolové co zástupci a sice: Za Výk. Výb. N. J. Sokolské předseda J. B. Bělohradský a za T. J. S. v Chicagu náčelník Karel V. Stýblo, položili jménem Jednoty té, věnec na rakev zesnulého, se Sokolstva hodným oslovením.

§ Dne 18. března uspořádali činní údové Těl. Jed. Sokol v Chicagu, na oslavu 11letého trvání této Jednoty, veřejné cvičení jež v každém ohledu uspokojilo. Sokolem náčelníkem věnované 3 ceny obdrželi Sokolové.

1. Alois Kreml 2. Jiří Štajner 3. Jan Čížkovský.

Výsledek, jež soudcové Theodor Vavřínek, (od Česko Am. Sokola) Karel Svoboda (od Plzeňského Sokola) Václav Roubal (od Těl. Jed. Sokol) na základě znamenanych bodů oznámil, jest následující: Kreml 362—Štajner 286—Čížkovský 275—Knížek 256—Sýkora 192—Žáci: Prokop Šmídl 252—Pelikán 157—Václav Šmídl 153, Loudl 119. Ačkoliv s náčelník Sokol K. V. Stýblo všemožně přičiňuje o čilejší rozvrch v členstvu našem, přec nezbyvá nic k zaznamenání, než že účastenství sokolů jest posud velmi chabé! Sokolové nebylo by dobře takové produkce odbývatí společně? Doufejme že k tomu také jednou dojde!

Zároveň jest žádoucnó by o výkonech samých rozepsal se některý z činných sokolů, jehož zkušenost by dodávala výroku platnosti!

Tělocvičná Jednota Sokol v Praze.

Počet cvičících se členů i stipendistů sbor cvičitelský v to počítaje byl tento:

V březnu 1881	členů	249	v 14	družstvech
dubnu	„	242	14	„
květnu	„	249	15	„
červnu	„	222	14	„
červenci	„	178	9	„
srpnu	„	181	10	„
září	„	172	9	„
říjnu	„	243	12	„
listopadu	„	266	15	„
prosinci	„	283	16	„
lednu 1881	„	255	15	„
únoru	„	273	15	„

Největší návštěva jevila se tedy v prosinci 1881 (283 členů), nejmenší v září (172 členů).

S radostí pak lze konstatovati, že návštěva cvičební byla velice pilná a pravidelná, následkem čehož i počet činek a tyčí železných značně rozmnožen býti musel.

Též v šatně postaveny za příčinou hroziícího přeplnění vedle dosavadních skříní skříně nové.

V tělocvičném ústavu dra. M. Tyrše cvičilo se průměrem 45 žáků ve 3 družstvech.

Jinak byly též místnosti „tělocvičnému spolku paní a dívek“, jakož i p. Malýpetrovi k účeli tělocviku školského propůjčeny, k čemuž v době poslední též vyučování žáků nového gymnasia českého v žitné ulici přistoupilo, profesorem panem Maternou řízené.

Sbor cvičitelský skládá se takto:

1. Náčelníkem jest br. dr. Miroslav Tyrš.
2. Náměstkem jeho br. Fr. Čížek.

Cvičiteli jsou:

3. Fiala Josef
4. Fiala Vilém
5. Chmelík Ferd.
6. Hanuš Josef
7. Hauptman Fil.
8. Holas Čeněk
9. Homola Viktor
10. Hůla Jan
11. Košťálek Josef
12. Kožíšek Frant.
13. Prager Alois
14. Stýblo Jaroslav
15. Štulík Karel
16. Tlamka Anton.
17. Ženíšek Frant.

Někteří z nich meškají ovšem zejména za příčinou povolání dosud na dovolené.

Pomahatelem jest:

18. br. Hajský Josef.

Čestným členem sboru jest bývalý cvičitel br. Müller Josef a br. Sršeň Ludvík.

Zástupcem místonáčelníka byl po dobu prázdnin br. Fiala Vilém; správcem nářadí zvolen br. Tlamka Antonín.

Urad měl sbor cvičitelský v minulém roce správním celkem 19.

Adresář Národní Jednoty Sokolské

Výkonný Výbor, sídlící v Chicagu, obývá schůzi vždy první pátek v měsíci v síni Těl. Jed. Sokol, 74-76 Taylor ulice. — Úředníci: J. B. Bělohradský předseda, M. Křišťálek, místopředseda, K. Svoboda záp. taj. J. Hájek jednatel, J. Kostner pokl. Další členové: R. Kapsa, R. Jandus, J. Šabatka, R. Kvítek. Náhradníci: A. Volenský, J. Šindelář, J. Ulman. Veškeré záсылky a dopisy adresujte: Jindřich Hájek, 139 Taylor ul.

Tělocvičná Jednota Sokol v Chicagu, Ill., Jindř. Hájek 139 Taylor str.

Cesko Americký Sokol v Chicagu, Josef Kopta, 103 Dekoven ul.

Plzeňský Sokol v Chicagu, Ill., Fr. Tomek, 413 17. ul.

Tělocvičná Jednota Čechie v Chicagu, Jos. Křišťan, 100-102 Waage ul.

Tělocvičná Jednota Sokol v New Yorku, J. J. Kohla, 44 avenue A.

Sokol Jednota Blesk v Baltimore, Md., V. J. Šimek, 28 Barnes ul.

Sokol Clevelandský v Clevelandu, Jos. Línek 118 Croton ul.

Tělocvičná Jednota Čech v Cleveland, Jan Prošek, 3 Burwell Ext

Těl. Jedn. Tyrš v Cedar Rapids, Josef Žbánek, Cedar Rapids, Ioa.

Tělocvičná Jednota Budivoj v Detroit, Mich., Jan Vilém, 19 Sectt ul.

Ces. Am. Sokol v Kewaunee, Wis., Fr. Hranáč.

Věrní Bratři Sokol v Milwaukee Wis., J. Braun 589 9. ul.

Tělocvičná Jednota v Omaha, Neb., Ant. Kment Pokrok Západu

Cesko-Americký Sokol v Braidwood, Ill., Frant. Krisl box 44.